

1. В один из тех дней, когда Он учил народ в храме и благовествовал, приступили первосвященники и книжники со старейшинами,

УПО: І сталося одного з тих днів, як навчав Він у храмі людей, та Добру Новину звіщав, прийшли первосвященники й книжники з старшими,

KJV: And it came to pass, that on one of those days, as he taught the people in the temple, and preached the gospel, the chief priests and the scribes came upon him with the elders,

2. и сказали Ему: скажи нам, какою властью Ты это делаешь, или кто дал Тебе власть сию?

УПО: та й до Нього промовили, кажучи: Скажи нам, якою владою Ти чиниш оце? Або хто Тобі владу цю дав?

KJV: And spake unto him, saying, Tell us, by what authority doest thou these things? or who is he that gave thee this authority?

3. Он сказал им в ответ: спрошу и Я вас об одном, и скажите Мне:

УПО: І промовив до них Він у відповідь: Запитаю й Я вас одну річ, і відповідайте Мені:

KJV: And he answered and said unto them, I will also ask you one thing; and answer me:

4. крещение Иоанново с небес было, или от человеков?

УПО: Іванове хрищення з неба було, чи від людей?

KJV: The baptism of John, was it from heaven, or of men?

5. Они же, рассуждая между собою, говорили: если скажем: с небес, то скажет: почему же вы не поверили ему?

УПО: Вони ж міркували собі й говорили: Коли скажемо: З неба, відкаже: Чого ж ви йому не повірили?

KJV: And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then believed ye him not?

6. а если скажем: от человеков, то весь народ побьет нас камнями, ибо он уверен, что Иоанн есть пророк.

УПО: А як скажемо: Від людей, то всі люди камінням поб'ють нас, бо були переконані, що Іван то пророк.

KJV: But and if we say, Of men; all the people will stone us: for they be persuaded that John

was a prophet.

7. И отвечали: не знаем откуда.

УПО: І вони відповіли, що не знають, ізвідки...

KJV: And they answered, that they could not tell whence it was.

8. Иисус сказал им: и Я не скажу вам, какою властью это делаю.

УПО: А Ісус відказав їм: То й Я не скажу вам, якою владою Я це чиню.

KJV: And Jesus said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.

9. И начал Он говорить к народу притчу сию: один человек насадил виноградник и отдал его виноградарям, и отлучился на долгое время;

УПО: І Він розповідати почав людям притчу оцю. Один чоловік насадив виноградника, і віддав його винарям, та й відбув на час довший.

KJV: Then began he to speak to the people this parable; A certain man planted a vineyard, and let it forth to husbandmen, and went into a far country for a long time.

10. и в свое время послал к виноградарям раба, чтобы они дали ему плодов из виноградника; но виноградари, прибыв его, отослали ни с чем.

УПО: А певного часу послав він раба до своїх винарів, щоб дали йому частку з плодів виноградника. Та побили його винарі, і відіслали ні з чим.

KJV: And at the season he sent a servant to the husbandmen, that they should give him of the fruit of the vineyard: but the husbandmen beat him, and sent him away empty.

11. Еще послал другого раба; но они и этого, прибыв и обругав, отослали ни с чем.

УПО: І знову послав він до них раба іншого, а вони й того збили й зневажили, та й відіслали ні з чим.

KJV: And again he sent another servant: and they beat him also, and entreated him shamefully, and sent him away empty.

12. И еще послал третьего; но они и того, изранив, выгнали.

УПО: І послав він ще третього, а вони й того зранили й вигнали.

KJV: And again he sent a third: and they wounded him also, and cast him out.

13. Тогда сказал господин виноградника: что мне делать? Пошлю сына моего возлюбленного; может быть, увидев его, постыдятся.

УПО: Сказав тоді пан виноградника: Що маю робити? Пошлю свого сина улюбленого, може його посоромляться...

KJV: Then said the lord of the vineyard, What shall I do? I will send my beloved son: it may be they will reverence him when they see him.

14. Но виноградари, увидев его, рассуждали между собою, говоря: это наследник; пойдем, убьем его, и наследство его будет наше.

УПО: Винарі ж, як його вгледіли, міркували собі та казали: Це спадкоємець; ходім, замордуємо його, щоб спадщина наша була.

KJV: But when the husbandmen saw him, they reasoned among themselves, saying, This is the heir: come, let us kill him, that the inheritance may be ours.

15. И, выведя его вон из виноградника, убили. Что же сделает с ними господин виноградника?

УПО: І вони його вивели за виноградника, та й убили... Що ж зробить їм пан виноградника?

KJV: So they cast him out of the vineyard, and killed him. What therefore shall the lord of the vineyard do unto them?

16. Придет и погубит виноградарей тех, и отдаст виноградник другим. Слышавшие же это сказали: да не будет!

УПО: Він прийде та й вигубить цих винарів, виноградника ж іншим віддасть. Слухачі ж повіли: Нехай цього не станеться!

KJV: He shall come and destroy these husbandmen, and shall give the vineyard to others. And when they heard it, they said, God forbid.

17. Но Он, взглянув на них, сказал: что значит сие написанное: камень, который отвергли строители, тот самый сделался главою угла?

УПО: А Він глянув на них та й сказав: Що ж оце, що написане: Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем!

KJV: And he beheld them, and said, What is this then that is written, The stone which the builders rejected, the same is become the head of the corner?

18. Всякий, кто упадет на тот камень, разобьется, а на кого он упадет, того раздавит.

УПО: Кожен, хто впаде на цей камінь розіб'ється, а на кого він сам упаде, то розчавить його.

KJV: Whosoever shall fall upon that stone shall be broken; but on whomsoever it shall fall, it will grind him to powder.

19. И искали в это время первосвященники и книжники, чтобы наложить на Него руки, но боялись народа, ибо поняли, что о них сказал Он эту притчу.

УПО: А книжники й первосвященики руки на Нього хотіли накласти тієї години, але боялись народу. Бо вони розуміли, що про них Він цю притчу сказав.

KJV: And the chief priests and the scribes the same hour sought to lay hands on him; and they feared the people: for they perceived that he had spoken this parable against them.

20. И, наблюдая за Ним, подослали лукавых людей, которые, притворившись благочестивыми, уловили бы Его в каком-либо слове, чтобы предать Его начальству и власти правителя.

УПО: І вони слідкували за Ним, і підіслали підглядачів, які праведних із себе вдавали, щоб зловити на слові Його, і Його видати урядові й владі намісника.

KJV: And they watched him, and sent forth spies, which should feign themselves just men, that they might take hold of his words, that so they might deliver him unto the power and authority of the governor.

21. И они спросили Его: Учитель! мы знаем, что Ты правдиво говоришь и учишь и не смотришь на лице, но истинно пути Божию учишь;

УПО: І вони запитали Його та сказали: Учителю, знаємо ми, що Ти добре говориш і навчаєш, і не дивишся на обличчя, але наставляєш на Божу дорогу правдиво.

KJV: And they asked him, saying, Master, we know that thou sayest and teachest rightly, neither acceptest thou the person of any, but teachest the way of God truly:

22. позволительно ли нам давать подать кесарю, или нет?

УПО: Чи годиться давати податок для кесаря, чи ні?

KJV: Is it lawful for us to give tribute unto Caesar, or no?

23. Он же, уразумев лукавство их, сказал им: что вы Меня искушаете?

УПО: Знаючи ж їхню хитрість, сказав Він до них: Чого ви Мене випробовуєте?

KJV: But he perceived their craftiness, and said unto them, Why tempt ye me?

24. Покажите Мне динарий: чье на нем изображение и надпись? Они отвечали: кесаревы.

УПО: Покажіте динарія Мені. Чий образ і напис він має? Вони відказали: Кесарів.

KJV: Shew me a penny. Whose image and superscription hath it? They answered and said, Caesar's.

25. Он сказал им: итак, отдавайте кесарево кесарю, а Божие Богу.

УПО: А Він їм відказав: Тож віддайте кесарево кесареві, а Богові Боже!

KJV: And he said unto them, Render therefore unto Caesar the things which be Caesar's, and unto God the things which be God's.

26. И не могли уловить Его в слове перед народом, и, удивившись ответу Его, замолчали.

УПО: І не могли вони перед людьми зловити на слові Його. І дивувались вони з Його відповіді, та й замовкли.

KJV: And they could not take hold of his words before the people: and they marvelled at his answer, and held their peace.

27. Тогда пришли некоторые из саддукеев, отвергающих воскресение, и спросили Его:

УПО: І підійшли дехто із саддукеїв, що твердять, ніби немає воскресіння, і запитали Його,

KJV: Then came to him certain of the Sadducees, which deny that there is any resurrection; and they asked him,

28. Учитель! Моисей написал нам, что если у кого умрет брат, имевший жену, и умрет бездетным, то брат его должен взять его жену и восставит семя брату своему.

УПО: та сказали: Учителю, Мойсей написав нам: Як умре кому брат, який має дружину, а помре бездітний, то нехай його брат візьме дружину, і відновить насіння для брата свого.

KJV: Saying, Master, Moses wrote unto us, If any man's brother die, having a wife, and he die without children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.

29. Было семь братьев, первый, взяв жену, умер бездетным;

УПО: Було ж сім братів. І перший, узявши дружину, бездітний умер.

KJV: There were therefore seven brethren: and the first took a wife, and died without children.

30. взял ту жену второй, и тот умер бездетным;

УПО: І другий узяв був ту дружину, та й той вмер бездітний.

KJV: And the second took her to wife, and he died childless.

31. взяв ее третій; также и все семеро, и умерли, не оставив детей;

УПО: І третій узяв був її, так само й усі семеро, і вони дітей не позоставили, та й повмирали.

KJV: And the third took her; and in like manner the seven also: and they left no children, and died.

32. после всех умерла и жена;

УПО: А по всіх умерла й жінка.

KJV: Last of all the woman died also.

33. итак, в воскресение которого из них будет она женою, ибо семеро имели ее женою?

УПО: А в воскресінні котрому із них вона дружиною буде? Бо семеро мали за дружину її.

KJV: Therefore in the resurrection whose wife of them is she? for seven had her to wife.

34. Иисус сказал им в ответ: чада века сего женятся и выходят замуж;

УПО: Ісус же промовив у відповідь їм: Женяться й заміж виходять сини цього віку.

KJV: And Jesus answering said unto them, The children of this world marry, and are given in marriage:

35. а сподобившиеся достигнуть того века и воскресения из мертвых ни женятся, ни замуж не выходят,

УПО: А ті, що будуть достойні того віку й воскресіння з мертвих, не будуть ні женитись, ні заміж виходити,

KJV: But they which shall be accounted worthy to obtain that world, and the resurrection from the dead, neither marry, nor are given in marriage:

36. и умереть уже не могут, ибо они равны Ангелам и суть сыны Божи, будучи сынами воскресения.

УПО: ні вмерти вже не можуть, бо рівні вони Анголам, і вони сини Божі, синами воскресіння будши.

KJV: Neither can they die any more: for they are equal unto the angels; and are the children of

God, being the children of the resurrection.

37. А что мертвые воскреснут, и Моисей показал при купине, когда назвал Господа Богом Авраама и Богом Исаака и Богом Иакова.

УПО: А що мертві встають, то й Мойсей показав при кущі, коли він назвав Господа Богом Авраамовим, і Богом Ісаковим, і Богом Якововим.

KJV: Now that the dead are raised, even Moses shewed at the bush, when he calleth the Lord the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob.

38. Бог же не есть [Бог] мертвых, но живых, ибо у Него все живы.

УПО: Бог же не є Богом мертвих, а живих, бо всі в Нього живуть.

KJV: For he is not a God of the dead, but of the living: for all live unto him.

39. На это некоторые из книжников сказали: Учитель! Ты хорошо сказал.

УПО: Дехто ж із книжників відповіли та сказали: Учителю, Ти добре сказав!

KJV: Then certain of the scribes answering said, Master, thou hast well said.

40. И уже не смели спрашивать Его ни о чем. Он же сказал им:

УПО: І вже не наслідувалися питати Його ні про що.

KJV: And after that they durst not ask him any question at all.

41. как говорят, что Христос есть Сын Давидов,

УПО: І сказав Він до них: Як то кажуть, що Христос син Давидів?

KJV: And he said unto them, How say they that Christ is David's son?

42. а сам Давид говорит в книге псалмов: сказал Господь Господу моему: седи одесную Меня,

УПО: Таж Давид сам говорить у книзі Псалмів: Промовив Господь Господеві моему: сядь праворуч Мене,

KJV: And David himself saith in the book of Psalms, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand,

43. доколе положу врагов Твоих в подножие ног Твоих?

УПО: поки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм!

KJV: Till I make thine enemies thy footstool.

44. Итак, Давид Господом называет Его; как же Он Сын ему?

УПО: Отже, Давид Його Господом зве, як же Він йому син?

KJV: David therefore calleth him Lord, how is he then his son?

45. И когда слушал весь народ, Он сказал ученикам Своим:

УПО: І, як увесь народ слухав, Він промовив до учнів Своїх:

KJV: Then in the audience of all the people he said unto his disciples,

46. остерегайтесь книжников, которые любят ходить в длинных одеждах и любят приветствия в народных собраниях, председания в синагогах и предвозлежания на пиршествах,

УПО: Стережіться книжників, що хочуть у довгих одежах ходити, і люблять привіти на ринках, і перші лавки в синагогах, і перші місця на бенкетах,

KJV: Beware of the scribes, which desire to walk in long robes, and love greetings in the markets, and the highest seats in the synagogues, and the chief rooms at feasts;

47. которые поедают дома вдов и лицемерно долго молятся; они примут тем большее осуждение.

УПО: що вдовині хати поїдають, і моляться довго напоказ, вони тяжче осудження приймуть!

KJV: Which devour widows' houses, and for a shew make long prayers: the same shall receive greater damnation.